

من در میان جمع و دلم جای دیگر است، تأثیر تلفن همراه بر سبک زندگی

نویسندگان: طاهره خیرخواه شیما علی آبادی

مجله حوراء سال ۱۳۸۸ شماره ۳۲

در ابتدا تلفن همراه به عنوان تلفنی، با قابلیت جابه‌جایی وارد جامعه شد. تحقیقات انجام گرفته نشان می‌دهد که از جمله دلایل اولیه استفاده اجتماعی از این وسیله، «کسب و کار» و «امنیت» بود. اما پس از مدت زمان کوتاهی، تلفن همراه به نحوی بنیادین سبک‌های ارتباطی کاربران را دستخوش تغییرات عمده کرد. البته آثار فن‌آوری‌های نوین در زندگی اجتماعی انسانها، امری قابل پذیرش است اما تلفن همراه در میان فن‌آوری‌های نوین، به دلیل برخورداری از قابلیت فراگیر بودن و کثرت کاربران تأثیر به مراتب قوی‌تری بر زندگی اجتماعی، سبک زندگی و رفتار مصرفی، مصرف‌کنندگان داشته است. در این نوشتار تلاش شده است تا برخی از تأثیرات این فن‌آوری نوین ارتباطی بر زندگی کاربران آن مورد بررسی قرار گیرد.

۱- فردگرایی

جامعه ایرانی، جامعه‌ایی با ارزش‌های اجتماع‌گرایانه است، اما ابزارهای دیجیتال به تقویت ارزش‌های فردگرایانه می‌پردازند. تلفن‌های همراه یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار بر فرآیند فردی شدن تفسیر می‌شوند. داشتن تلفن همراه می‌تواند بر استقلال فردی و در نتیجه آزادی «خود» دامن زند. همچنین علاوه بر فردی شدن به افزایش تکثر و تولید خود منجر شود. زیرا هویت افراد در دنیای مدرن هویت سیالی است و هویت در تقاطع مجموعه‌ای متکثر از مکان‌ها، ملیت‌ها و مجموعه فراگیری از ساختارها قرار می‌گیرد. لذا در تولید و بازتولید پیام‌های تلفن همراه، واقعیت «خود» افزایش و تکثیر می‌یابد، فرد می‌تواند همزمان به افراد مختلفی، با مضامین متفاوت و موضوعات گوناگون پیامک بفرستد و با آنها گفتگو کند. از طرفی دیگر، امکانات تلفن‌های همراه از قبیل Mp3 player، رادیو، تلویزیون به تنهایی افراد دامن می‌زند که این امر بخشی از فرآیند فردی شدن تلقی می‌شود، چون افراد به طور روزافزونی آن نوع از زندگی را انتخاب می‌کنند که «خود»شان می‌خواهند. در حقیقت تلفن همراه به عنوان ابزار فردی است که حوزه‌های فردی را تسهیل می‌کند. توسعه و تنوع انتخاب‌ها در این ابزار ارتباطی؛ مثلاً انتخاب زنگ تلفن، رنگ

گوشی و...، همگی به این فرآیند فردی شدن کمک می‌کنند. تلفن همراه با فراهم کردن ظرفیت‌های انتخابی متنوع و فراوان نشان جدیدی برای انعکاس «خود» شده است

به بیان دیگر تلفن همراه یکی از فردی‌ترین ابزار زندگی امروز است که امکان فردگرایی را فراهم می‌آورد به گونه‌ای که صنایع ارتباط قبلی، ضمن فردی بودن، به حوزه فردی فرد استقلال نمی‌بخشید و بستر توسعه فردی را فراهم نمی‌کرد. تلفن همراه مهم‌ترین تکنولوژی فردی است که ضمن ایجاد «خلوت مستقل فردی» رابطه اجتماعی فرد را در یک بستر شبکه‌ای معنادار نموده است.

تلفن همراه به عنوان وسیله‌ای ارتباطی مطرح است که ظرفیت‌های رو به توسعه آن، این ابزار ارتباطی را تبدیل به ظرفیت کامپیوتری و چند رسانه‌ای کرده است. با این نگاه تلفن همراه «تکنولوژی فردی» محسوب می‌شود که حوزه استقلال جدیدی از «فردگرایی» را منعکس می‌کند.

تحقیقات نشان می‌دهد که پیوند تلفن همراه و فرد، چند لایه مهم را برای فردیت فرد به دنبال می‌آورد:

۱- توسعه فردی: دو ظرفیت مهم تلفن همراه یعنی تماس تلفنی و ارسال و دریافت «پیام متنی» و هم چنین «پیام صوتی» و «پیام تصویری» ظرفیت‌های فردی را توسعه بخشیده و حوزه خصوصی فرد را گسترش می‌دهد.

۲- تلفن همراه و توسعه ارتباطات بین فردی: تلفن همراه به عنوان تکنولوژی ارتباطی همه جا حاضر، که فرد را در همه ساعات روز و شب و در همه مکان‌ها در یک ارتباط متصل با «دیگران» قرار می‌دهد، ابزاری برای «توسعه قدرت فرد» محسوب می‌شود. اگرچه تلفن همراه در ایران به ظرفیت‌های گسترده اطلاعاتی خود نرسیده است ولی با همین ظرفیت‌های محدود، فرد را وارد یک «فضای متصل به دیگری» قرار داده است.

۳- تلفن همراه و توسعه انتخاب‌ها: توسعه و تنوع انتخاب‌ها به نوعی منعکس‌کننده توسعه قدرت فردیت است که فرد را از محدودیت و تعامل تک انتخابی به تکثیر انتخاب‌ها منتقل می‌کند.

به روایت آنتونی گیدنز و بسیاری از نظریه پردازان اجتماعی دیگر، هویت انسان معاصر خصلت «بازاندیشانه یا بازتابی» دارد. بازتابندگی هویت به معنای سیال بودن هویت و تغییر آن در نتیجه تغییر شرایط فرهنگی و اجتماعی و ظهور دانش‌ها، دانستنی‌ها و به‌ویژه تکنولوژی‌های ارتباطی و رسانه‌ای جدید است. به تعبیری دیگر، آن تلقی یا تصور هویت به مثابه امری ثابت و ازلی و ابدی، به پایان رسیده است. از این رو هویت رنگ‌های مختلفی به خود گرفته و متناسب با شرایط تازه، اشکال تازه‌ای از آن ظهور و بروز می‌یابد.

از طرفی هویت فردی، منعکس‌کننده تلقی فرد از خود است. این تلقی در ارتباط معناداری با ذهنیت و عینیت‌های فردی قرار دارد. که در این طرز تلقی «نوع ارتباط» فرد با دیگران جایگاه برجسته‌ای دارد. مثلاً ایرانیان در گذشته مانند دیگر ملت‌ها، به صورت رو در رو و چهره به چهره با یکدیگر ارتباط برقرار می‌کردند و از طریق فرایندهای ارتباط مستقیم و چهره‌به‌چهره نیازهای خود را تأمین و زندگی‌شان را سامان می‌دادند. فعالیت‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی به طور عمده منوط و متکی به روابط چهره به چهره دو یا عده‌ای از افراد بود. برای مثال، روابط میان دختران و پسران، سرگرمی‌های کودکان، ارائه و ارسال پیام و انتقال دانش، مبادله احساسات، خرید و فروش، مسابقه و رقابت و تمام اشکال دیگر روابط و کنش‌های اجتماعی مستلزم گونه‌های مختلف روابط چهره به چهره دو یا عده‌ای از افراد بود. ورود تکنولوژی‌های ارتباطی باعث تغییر الگوی روابط سنتی چهره‌به‌چهره شده است. این تغییر در الگوی روابط بر نوع و چگونگی هویت جمعی و فردی افراد جوامع و همچنین در جامعه ما تأثیر گذاشت. در الگوی سنتی روابط، حجم ارتباط، بسیار محدودتر و از نظر کمی کم‌شمارتر بود زیرا هر کس تنها در محدوده شبکه خویشاوندان، آشنایان و افرادی که اطراف او هستند امکان مراوده داشت. اما در الگوی جدید روابط، فرد با واسطه ابزارهای رسانه‌ای، نه تنها با نزدیکان و آشنایان بلکه با دایره وسیعی از افراد، امکان مبادله پیام و مراوده دارد. در نتیجه حجم ارتباط افراد به شدت گسترش یافته و افراد می‌توانند در گستره‌ای فراخ، دوستان مناسب برای خود انتخاب کنند. از طرف دیگر، فرد قادر است با استفاده از امتیازات فنی تلفن همراه، با آزادی بیشتری عمل کند و بسیاری از تابوهای اجتماعی و سیاسی را بشکند و روایت دلبخواهانه‌تری از خویشتن خود را شکل دهد.

از سوی دیگر، گیدنز مهم‌ترین پیامد جهانی‌شدن را تغییر تلقی فرد از هویت خود می‌داند. این تلقی جدید تحت شرایطی است که فرد «نقش مستقل‌تری» در ساختن هویت فردی خود پیدا می‌کند. در واقع، میزان سنت‌های

اجتماعی، ارزش های گذشته و هنجارهای جمعی اعم از جنسیت، قومیت، نژاد و یا حتی هنجارهای دینی در این روند کم‌رنگ می‌شوند. کم‌رنگ شدن این منابع هویتی به معنای از بین رفتن آنها نیست، بلکه به معنای خودآگاه شدن روندهای انتخاب است. فرد در گذشته در یک تعامل ناخودآگاه با منابع هنجاری ارتباط برقرار می‌کرد ولی در این روند جدید به دلیل توسعه انتخاب‌ها، فرد نیازمند یک نظام ترجیحی است که او به عنوان یک «انتخاب‌گر» یکی را بر دیگری ترجیح می‌دهد. توسعه و تنوع انتخاب‌ها در تلفن همراه آن را به ابزاری برای انعکاس خود تبدیل کرده است. به عنوان نمونه، امکان انتخاب زنگ تلفن همراه، تصویر روی آن، انتخاب رنگ و مدل گوشی و... آن را به نشانه ای از «هویت فردی» تبدیل کرده است. همچنین تلفن همراه، ابزاری است که قابلیت انعطافی ارتباطات را با قابلیت‌هایی مانند:

امکان ارتباط دو سویه یا چند سویه دائمی، (۲) قابل (۱۲) برنامه‌ریزی بودن ارتباطات، (۳) انتخابی بودن پذیرش ارتباطات، (۴) انتخابی بودن در دسترس بودن، (۵) استفاده‌های چندمنظوره رسانه‌ای، استفاده از رادیو، موسیقی و تماشای تلویزیون، ورود به جهان مجازی اینترنت را فراهم کرده است.

فراهم می‌آورد. [۲] به عبارت دیگر، تلفن همراه یکی از فردی‌ترین ابزار زندگی امروز است که امکان «خود اظهاری هویتی» را

۳- کنترل اجتماعی

دیدگاه‌های صاحب‌نظران ارتباطی درباره رابطه میان تلفن همراه و مقوله کنترل اجتماعی مختلف است؛ برخی معتقدند یکی از کارکردهای تلفن همراه در جوامع معاصر، کنترل اجتماعی، به ویژه کنترل توسط خانواده است و به رغم اینکه تلفن همراه، ارتباطات میان فردی را با آزادی بیشتری فراهم می‌کند، این رسانه، شکل‌گیری نوعی از کنترل اجتماعی را ممکن می‌سازد که به وسیله آن، مختصات مکان جغرافیایی و از آن مهم‌تر مکان اجتماعی فرد تعیین می‌شود برای مثال، دیگر نمی‌توان برای تأخیر در تماس‌ها امکان نداشتن تماس را بهانه کرد. تحقیقی که در فنلاند بر روی استفاده نوجوانان از تلفن همراه انجام پذیرفته است، نشان می‌دهد فرستندگان پیام‌های کوتاه انتظار دارند ظرف ۱۵ تا ۳۰ دقیقه پاسخی را دریافت کنند و نیز پاسخی که بعد از این مدت زمان دریافت می‌شوند با

نوعی معذرت خواهی همراه باشند. در حقیقت تلفن همراه باعث شده است تا ما در برابر کنش هایمان و افرادی که فرض می شود در برابر آنها مسئولیم، پاسخ گوتر باشیم. این موضوع سبب می شود که افراد به سوژه ای برای کنترل اجتماعی تبدیل شوند. این کنترل اجتماعی در پاره ای موارد، قوی تر از کنترل های اجتماعی سنتی است. زیرا، یکی از عناصر مهم کنترل اجتماعی در دسترس بودن است، و تلفن همراه از همه وسایل ارتباطی دیگر، در دسترس بودن فرد از نظر جغرافیایی (فرد الان در کجاست؟) و از نظر اجتماعی (در کدام روابط فردی- جمعی/ خصوصی- عمومی درگیر است؟) را تشدید کرده است. تلفن همراه تشخیص شبکه اجتماعی که فرد درگیر آن است را امکان پذیر ساخته و به این طریق، آزادی در روابط اجتماعی را محدود کرده است. همچنین تلفن همراه در روابط خانوادگی (روابط والدین با فرزندان و به ویژه روابط زن و شوهر)، با افزایش دسترس پذیری و تصور تعاملاتی که کاربر تلفن همراه درگیر آن است، به تشدید کنترل خانوادگی منجر شده است.

از سوی دیگر عده ای بر این نکته تأکید می کنند که در فضای ارتباطاتی تلفن همراه، کنترل اجتماعی بر محتوای ارتباط به شدت کاهش یافته است. شواهد (محتوای پیام ها، نسبت فرستنده و گیرنده، زمان دریافت و ارسال پیام و ...) همگی مؤید از بین رفتن محدودیت ها و کنترل دیگران بر ارتباطات است و این تغییرات و از بین رفتن کنترل ها، توجه بسیاری از جامعه شناسان، روان شناسان و کارشناسان ارتباطی را به خود معطوف کرده است.

با حضور تلفن همراه با فضایی بی محدودیت مواجه ایم که محدودیت عرف و حیای ارتباطات چهره به چهره، در آن شکسته می شود و دنیایی از ارتباطات تازه شکل می گیرد و پدران و مادران بر ارتباطات کنترلی نخواهند داشت. جامعه شناسان می بایست به ارائه راه کارهایی جایگزین هایی برای محدودیت های عرف در این فضای ارتباطی اقدام کنند و پیکره سالم روابط را حفظ کنند.

۴- نمایش ترومن و رسانه همیشه همراه

به جز کارکرد اولیه ارتباط میان فردی تلفن همراه، رادیو اولین رسانه جمعی بود که به تلفن همراه راه یافت. ضبط و پخش موسیقی player۳mp نیز به سرعت جای خود را در نسل جدید تلفن همراه پیدا کرد. پس از آن، اتصال به

شبکه اینترنت و هم‌اکنون تلویزیون نیز به این رسانه راه یافته‌اند. به زودی اخبار روزنامه‌ها، از طریق اتصال به اینترنت و یا ارسال آن از طریق دفاتر روزنامه به شماره‌های تلفن همراه، روی صفحه تلفن شخصی افراد نقش می‌بندد.

همچنین بازار، تلفن همراه را به ابزار پخش آگهی و فروش تبدیل کرده است. شرکت‌هایی چون ودافن در نظر دارند به زودی برای هر نفر در هر کجا که باشد پیامی ویژه بفرستند. این پیام شامل اطلاعات ترافیکی، هواشناسی، اخبار و آگهی تجاری خواهد بود.

اگر چه امروزه در ایران تعداد پیام‌های رسمی دولتی و تبلیغاتی ناچیز است، اما به زودی شرکت‌های تجاری با پرداخت هزینه‌های گزاف به مخابرات به شخصی‌ترین وسیله زندگی ما راه می‌یابند و خلوت ما را تحت شعاع قرار می‌دهند.

در این حالت، انسان در دنیای کنونی در حالیکه تنهایی خود را با تلفن همراه در گوشه‌ای می‌گذراند، مدام خواسته یا ناآگاهانه در معرض پیام‌های رسانه‌های جمعی خواهد بود. این انسان مانند ترومن از این طریق بازیگر نمایشی خواهد بود که نیت هیچ کدام از عوامل آن را جز دوستی (تحت لوای شعار کارکردهای رسانه‌ای اعم از اطلاع‌رسانی، آگاهی و سرگرمی) نمی‌داند. به نظر نگارنده او تحت کنترل آدم‌هایی است که نخ‌های اندام و افکار او را تکان می‌دهد. به عبارت بهتر چنانکه دیوید تورو می‌گوید: ما خود را آلت دست وسایل خود ساخته قرار داده‌ایم.

شاید اگر دوباره به نظریه مک‌لوهان که رسانه را پیام می‌خواند برگردیم؛ راه به خطا نبرده باشیم. رسانه‌هایی که به تعبیر او ادامه حواس انسانی‌اند، چشم و گوش انسان می‌شوند راهبر انسان شده و انسان تحت رهبری رسانه‌های جمعی و از زاویه دید آن در خلوتی تنها به دنیا می‌نگرد؛ یا به قول ویرلیو: «پیشرفت تکنولوژی‌های ارتباطی به جایی رسیده که ما با این ابزار ارتباطی می‌بینیم، می‌شنویم و حتی فکر می‌کنیم.» با نگاهی متأثر از پرده‌ای از واقعیت که از رسانه‌های مختلف که حالا همه در تلفن همراه جمع شده‌اند، به دنیا می‌نگریم.

در حال حاضر، تمام نظریه‌های شدیدالحن نسبت به رسانه، معنای جدیدی می‌یابند. مفهوم کاشت گربنر که در اثر مواجهه با پیام مشابه و انحصاری تلویزیونی در فرد ایجاد می‌شود، مصداق می‌یابد. حتی وقتی به اصلاحیه کاشت یعنی دو مفهوم متداول‌سازی و تشدید نیز می‌اندیشیم همه پیام‌ها در تلفن همراه، مجموع است.

ارتباطات جدید

بدون شک تجربه تعاملات خارج از گروه همالان، در برقراری تماس، ارسال sms و bluetooth، از طرف دختران و پسران یا زنان و مردان متأهل از جمله تغییر شاخص‌های ارتباطات میان فردی جامعه ماست.

این وسیله، ارتباطات و همچنین نیازهای ارتباطی جدیدی را شکل داده است؛ پیام‌هایی که پس از ساعت اداری، بی‌بهانه با مضامین طنز، تبریک مناسبت‌ها، پیام‌های عاطفی و .. بین دوستان و کارمندان جنس مخالف رد و بدل می‌شود، شاهدی بر این مدعاست که بدون شک قابل چشم‌پوشی در میان روابط معمول کاری نیست. روابط شکل‌گرفته جدید که هیچ‌گونه ابزاری حتی ایمیل‌های جذاب نیز، آن را به این شدت نرسانده بود، دلیل دیگری بر قابلیت‌های این ابزار ارتباطی جدید در ایجاد تغییراتی در پیکره ارتباطات معمول بین فردی است.

از طرفی با نادیده گرفتن شرایط مکانی و زمانی و کمرنگ تر شدن وضعیت تأهل افراد در برقراری رابطه sms با دوستانشان مواجه ایم و از سوی دیگر در جامعه کنونی افراد به راحتی دلیل تماس نگرفتن با یکدیگر را با توسل به دروغگویی حل می‌کنند و آن را ناشی از وجود مشکلات فنی تلفن همراه بیان می‌کنند.

پیش از این، افراد حتی صحبت‌های ساده کاری را به بهانه‌های رودربایستی‌های معمول بیان نمی‌کردند؛ اما مطالعه sms‌های ردوبدل شده بین کارمندان، کارمندان و رؤسا و هم‌چنین معلمین و شاگردان نشان می‌دهد پیام‌هایی اعم از اعتراض به یک رفتار ناعادلانه اداری، قراردادهای کاری، قرار ملاقات، اعتراض به نمره، همچنین جوک، پیام‌های حکیمانه، مذهبی، سیاسی و ... در ساعات مختلف شبانه‌روز ارسال می‌شود. بدون شک محتوای این پیام‌ها، به علاوه ساعت ارسال و هم‌چنین نسبت گیرنده و فرستنده در این ارتباطات جدید، پیش از این، در هیچ کدام از حفره‌های ارتباطی اعم از ارتباطات چهره به چهره، ارتباطات تلفنی، نامه و حتی ایمیل تجربه نشده بود.

نتایج تحقیقات نگارنده که به مدد روش تحقیق کمی و در جامعه آماری دانشگاه تهران، صورت گرفته است، نشان می‌دهد که مردان بیش از زنان از این امکان برای برقراری ارتباط با کارفرمایان و یا زیردستان جنس مخالف خود بهره می‌گیرند، علی‌الخصوص خصوص زمانی که امکان انتقال پیام به صورت چهره به چهره فراهم نبوده است، ۵۷ درصد پاسخگویان، ارسال sms را راهی برای انتقال پیام به جنس مخالفشان بیان کرده اند که با توجه به محدودیت‌های فرهنگی در ایران بر روابط غیرهمجنس ایرانیان در هر سنی حاکم است، تلفن همراه توانسته است با

از بین بردن کنترل دیگران و شخصی تر کردن حوزه تعاملات افراد (۸۳ درصد مردان پاسخگو و ۷۶ درصد زنان بر این باورند که ارتباط از طریق تلفن همراه، کنترل خانواده بر تعاملات آنها را حذف کرده است) در برآوردن نیازهای ارتباطی از این دست نیز مؤثر عمل کند.

۳۳ درصد SMSها، میان زنان و مردان (دو جنس مختلف) رد و بدل شده است که ۷۷ درصد آن از ساعت ۲۱ تا ۲۴ شب بوده است که این امر مبین از بین رفتن محدودیت زمانی برای برقرار کردن رابطه ای است که پیش از این محدود به قیود زمانی و مکانی بود.

۱۷ درصد این پیام ها محبت آمیز بوده است که ۷۹ درصد بین طرف متأهل و با گیرنده مجرد ردوبدل شده است. از این مجموع، ۵۱ درصد گیرندگان و فرستندگان با یکدیگر رابطه دوستی و ۱۳ درصد با یکدیگر رابطه خویشاوندی داشته‌اند.

در مجموع تلفن همراه توانسته است نیازهای دارندگان آن را در شرایط مختلف با توجه به گزینه‌ها و همچنین کارکردهای مختلفش به خوبی مرتفع کند و با توجه به گسترش استفاده از تلفن همراه در سال های اخیر، شاهد تسهیل فرایند ارتباطات میان فردی و علاوه بر آن تغییرات چشمگیری در نوع، میزان و سطح ارتباطات و تعاملات اجتماعی ایران خواهیم بود.

البته گسترش و گستره تعاملات و ارتباطات جدید با دیگران به زودی ما را به اعضای گروه‌هایی غیر از خانواده‌مان منسوب می‌کند که معمولاً درحالی که در جمع خانواده و بستگان هستیم با غریبه‌هایی به اصطلاح SMS بازی می‌کنیم که کنار ما نیستند و این گونه است که همه ما «در میان جمع و دل‌مان جای دیگری است».

محمود اکرامی درباره محتوای پیام‌ها در کتاب جامعه‌شناسی ارتباطات خودمانی می‌نویسد: ارسال جوک‌های مبتذل و تصاویر مستهجن، عملاً باعث می‌شود تا دایره «تابو» و «تقدس‌ها» روز به روز تغییر کند. به عبارت دیگر دایره «ممنوع‌ها» روز به روز کوچک و دایره «مشروع‌ها» روز به روز بزرگ تر می‌شود. که این امر در درازمدت اخلاق جامعه را زیر سؤال برده و بسیاری از امور اروتیکی و ممنوعه، که در گذشته با عبارات «بی معنی»، «روم به دیوار»، «دور از شما» و ... به کار می‌بردند و در زمره «نگفتنی‌ها» بودند، به راحتی از طریق SMS مبادله شود و اخلاق و شرم و حیای اجتماعی روز به روز به سستی گراید.

۵- مصرف زنانه تلفن همراه

تلفن همراه از حریم خصوصی فرد در موقعیت های شلوغ و پر جمعیت که فرد میان تعداد زیادی غریبه قرار دارد دفاع می کند. همراه داشتن آن به خصوص امتیازاتی را برای زنان که تمایل ندارند در محیط های عمومی خود را تنها نشان دهند، به همراه دارد. تنها بودن از یک طرف منزلت اجتماعی زنان را پایین می آورد و از طرف دیگر، ممکن است آنها را در معرض مزاحمت مردان بیگانه قرار دهد. در چنین وضعیتی تلفن همراه وسیله ای بسیار سودمند تلقی می شود و این پیام را منتقل می کند که اگر چه من به لحاظ فیزیکی تنها هستم، اما هر لحظه در شبکه روابط اجتماعی خود قرار دارم.

بسیاری از زنان معتقدند، صحبت کردن با تلفن همراه، حتی به صورت نمایشی، وقتی به تنهایی در جایی خلوت در حال عبور و مرور هستند، نشان می دهد آنها تنها نیستند و آن لحظات، کسی با آنها همراهی کرده و احساس ایمنی و آرامش به آنها دست می دهد و هم چنین باعث می شود که دیگران نیز تصور نکنند آنها زنان تنهایی هستند که در حال حاضر نمی توانند با کسی ارتباط برقرار کنند.

فاکس در پژوهش خود می گوید: ما در مطالعات میدانی خود متوجه شدیم، زنانی که تنها زندگی می کنند به طور فزاینده ای از تلفن همراه به عنوان سپر و محافظی در برابر محیط پیرامون خود استفاده می کنند.

از مصارف دیگر موبایل برای زنان با توجه به نقش محوری آنها در خانواده، ایجاد ارتباط و در دسترس بودن آنهاست. بررسی ها نشان داده است که زنان به دلیل تعهد خانوادگی خود اغلب گزینه های محدودتری در ارتباط با بازار کار جغرافیایی در پیش رو داشته و سعی می کنند که محل کارشان، نزدیک خانه شان باشد. این امر به ویژه در مورد خانواده هایی که بچه های پیش دبستانی یا دبستانی دارند صادق است.

در این میان تلفن همراه می تواند در انعطاف پذیری در ایفای نقش های مختلف نقش مثبت داشته باشد و به زنان امکان دهد که بدون نیاز به تغییر مکان، نقش های خود را عوض کنند. در نتیجه تلفن همراه زنان را قادر می سازد که زمانی که از خانه دور هستند به مسئولیت های خانگی خود رسیدگی کنند. جامعه شناسان این امر را «مادری از راه دور» می نامند. یعنی استفاده از تلفن همراه برای ارتباط با فرزندان که از مدرسه برگشته اند و نیاز به کنترل توسط والدین دارند.